

ROMÂNIA TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR . . . . . /2005.

SENTINȚA CIVILA NR. .... /2006

Pe rol se află pronunțarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta SC C SRL în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice Alba și Direcția Regională Vamală Cluj.

TRIBUNALUL
Asupra cauzei de față;

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată sub dosar nr..../2005 reclamanta SC C SRL , a chemat în judecată pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice Alba și Direcția Regională Vamală Cluj solicitând:

- să se dispună anularea Deciziei nr.....2005 și a Procesului verbal de control nr.../2005 emise de către pârâta DGFP Alba și respectiv Direcția Regională Vamală Cluj.

- să se dispună suspendarea executării actului administrativ începută în dosarul execuțional nr.../2005 al Direcției Regionale Vamale Cluj până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

- să se dispună obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii sale reclamanta susține că a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale în baza Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru autoutilitarele cu motor cu aprindere prin compresie, folosite, tip Mercedes Benz, cu nr. de înmatriculare AB-... și respectiv AB-... .

Ulterior, acestea au fost implicate în evenimente rutiere care s-au soldat cu avarierea lor în proporție de 80% și respectiv în proporție de 70% și au ajuns în stare de neutilizare totală.

În aceste condiții, reclamanta apreciază că nu au fost încălcate disp. art.392 din Regulamentul de aplicare al Codului Vamal, nefiind schimbată destinația comercială a autoutilitarelor. Ca atare, reclamanta susține că nu mai avea obligația de a îndeplini formalitățile vamale privind importul bunurilor și de a achita drepturile de import.

Referitor la operațiunea de valorificare a autoutilitarelor avariate, reclamanta precizează că aceasta nu constituie o vânzare cumpărare de sine stătătoare, ci a intervenit ca un act subsecvent avarierii acestora, precedată de o cauză de forță majoră.

Întrucât, în data de 24.08.2005 a fost somată să plătească sumele cuprinse în procesul verbal atacat, fapt ce ar conduce la blocarea conturilor societății cu grave repercusiuni asupra derulării relațiilor comerciale, reclamanta solicită suspendarea executării actului, conform art. 15 din Legea 554/2004.

În drept invocă prev. Legii 554/2004 și ale OG 92/2003.

La cerere s-au anexat în copie următoarele înscrisuri: somație, raport de expertiză tehnică extrajudiciară, fișe dosar daune, decizia nr.../2005 .

Prin întâmpinare pârâta, Direcția Generală a Finanțelor Publice Alba a solicitat, în principal, casarea cu trimitere la organele vamale iar în subsidiar, respingerea cererii.

Pârâta susține că reclamanta a încălcat prev. art. 71 din Legea 141/1997 prin faptul că a vândut autoutilitarele importate în regim de scutire de taxe vamale, fără să înștiințeze înainte autoritatea vamală pentru a aplica regimul

tarifar vamal corespunzător noii utilizări. De asemenea, pârâta DGFP Alba susține că reclamanta a încălcat și prevederile pct. 19 din HG 244/2001 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare Legii nr. 133/1999, în conformitate cu care, la schimbarea destinației bunurilor importate scutite de plata taxelor vamale, întreprinderile mici și mijlocii sunt obligate să îndeplinească formalitățile legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import, așa încât, în urma constatării înstrăinării celor două autoutilitare organele vamale au stabilit prin actul constatator atacat obligația reclamantei de plată a datoriei vamale .

Prin întâmpinarea depusă de Direcția Regională Vamală Cluj s-a solicitat respingerea acțiunii motivându-se că înainte de a vinde cele două autoutilitare reclamanta avea obligația să încunoștințeze autoritatea vamală despre vânzarea bunurilor pentru a se aplica regimul vamal corespunzător noii utilizări și să nu aștepte un control ulterior pentru a depista noua utilizare, a acestora.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

în anul 2001, reclamanta a importat două autoutilitare folosite, tip Mercedes Benz , cu DIV- beneficiind de scutiri de la plata taxelor vamale și a TVA-ului, potrivit disp. art.22 din Legea 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

în urma unor verificări, organele vamale au constatat că reclamanta a vândut cu factură fiscală bunurile importate în regim de scutire de taxe vamale către SC TC SRL.

Ca urmare a acestui fapt, prin procesul vamal de control nr.../2005, organele vamale au recalculat în sarcina reclamantei drepturi vamale, apărute ca urmare a schimbării destinației autoutilitarelor , în sumă de ... lei, diferență în minus de TVA în sumă de ... lei, majorări și dobânzi aferente TVA în sumă de ... lei și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de ... lei .

împotriva acestui proces verbal reclamanta a formulat contestație, soluționată de către DGFP Alba prin Decizia nr.../2005.

Nemulțumită de soluția de respingere a contestației, reclamanta a atacat această decizie cu acțiune în contencios administrativ.

Analizând acțiunea de față în raport de probele administrate în cauză și dispozițiile legale incidente în materie, instanța o găsește a fi neîntemeiată pentru considerentele ce se vor arăta.

în conformitate cu prev. art.22 din Legea 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici

și mijlocii, modificată și completată prin OUG 297/2000, întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile instalațiile, echipamentele industriale etc, care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție.

Art. 19 din același act normativ prevede că în cazul în care destinația bunurilor importate în regim de scutire de la plata taxelor vamale este schimbată, trebuie îndeplinite formalitățile legale privind importul bunurilor în vederea achitării taxelor vamale aferente.

Din actele reținute, se observă că pentru a putea beneficia de scutire de la plata taxelor vamale reclamanta avea obligația să nu schimbe destinația celor două autoutilitare.

Schimbarea destinației bunurilor atrage în temeiul legii plata taxelor vamale și a TVA-ului de care a fost scutită, precum și a accesoriilor acestora.

În speță, autoutilitarele importate de reclamantă pentru dezvoltarea activității prin efectuarea unor transporturi interne și externe au fost implicate în evenimente rutiere, de pe urma cărora au suferit avarii în proporție de 80%, și respectiv 70% , după cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar de reclamantă și din raportul de expertiză tehnică efectuată în cauză de expertul tehnic.

După avarierea acestora, reclamanta a încheiat cu SC TC SRL două contracte de vânzare -cumpărare având ca obiect autoutilitarele în discuție, prețul acestora fiind facturat prin factura fiscală nr.../2002 .

Deși, din cuprinsul celor două contracte rezultă că vânzătorul a predat vehiculele, cheile, fișele de înmatriculare și cartea de identitate a acestora, reclamanta a precizat că în realitate a înstrăinat doar cărțile de identitate pentru înmatricularea altor vehicule importate, realizându-se operațiunea așa-zisă recarosare și că autoutilitarele se găsesc de fapt în posesia sa, în stare de nefuncționare, astfel că vânzarea realizată nu este o vânzare - cumpărare care ar fi intervenit în situația în care autovehiculele ar fi avut o stare normală.

În condițiile în care reclamanta a vândut vehiculele importate în regim de scutire de taxe vamale, cu toate că avea obligația de a nu le schimba destinația , susținerile acestei privind inexistența obligației de a îndeplini formalitățile vamale privind importul bunurilor și achitarea drepturilor de import datorită faptului că acestea au ajuns în stare de neutilizare totală se dovedesc a fi lipsite de relevanță juridică.

Efectuarea formalităților vamale și plata drepturilor de import nu este condiționată de starea în care se aflau bunurile în momentul schimbării destinației, întrucât legiuitorul a avut în vedere atunci când a instituit această

obligație nu numai ca bunurile să fie utilizate în scopul pentru care au fost importate, ci și de către persoana care le-a importat.

Ori, câtă vreme reclamanta a transmis cartea de identitate a vehiculelor, care potrivit art. 1 din HG 610/1992 este documentul care atestă pentru persoane care dețin dreptul de proprietate asupra acestuia, nu se poate reține că nu a avut loc o înstrăinare a vehiculului.

Pentru aceste considerente, acțiunea reclamantei s-a constatat a fi neîntemeiată, motiv pentru care a fost respinsă.